



Collarets de llum

Miquel Martí i Pol

Collarets de llum
Collarets de llum
quan la tarda fina;
si el rostoll s'adorm,
tot és de joguina.

Un estel petit
obre l'ull i parla:
--¿On serà l'amor
que no puc trobar-la?

--On serà l'amor?
--fa la Lluna bruna.
L'he cercat pertot,
que n'estic dejuna.

I l'amor ocult
entre satalies
riu que riu content
de ses traïdories.

Collarets de llum
quan la tarda fina;
si el rostoll s'adorm,
tot és de joguina.

Prou l'estel petit
i la Lluna clara
cercaran l'amor
més i més encara.

Se'n riuran els camps
i les ribes pures
i els pollancs i el riu
i el pla i les altures.

Se'n riuran els grills
i els ocells cantaires



i el vent remorós
i els follets rondaires.

I ell, entaforat
entre satalies,
contarà a la nit
noves traïdories.

Collarets de llum
quan la tarda fina;
si el rostoll s'adorm,
tot és de joguina.

MARTÍ I POL, Miquel (1976): *Porto la tarda recolzada al braç*. Barcelona:
Llibres del Mall